

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSEI INVENTI SIBI DOMUM

ETTURTUS NIDUM ALTARIA

II. ÉVF. 1901. I. SZÁM

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÖL

KIADJA
A KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, IV., váczi-u. 46

Ára egy évre 3 korona

Megjelenik minden hó végén

STEPHANEUM NYOMÁSA BUDAPESTEN

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS.

PLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

ÖRÖKIMÁDÁS

a Központi Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

Tartalom: Uj század küszöbén. — Az édes Jézus az ő szegény templomaiban. — Dalolva. — Utmutatás az oltáregyesületi igazgatók számára. — Jelképek. — Oltáregyesületi ügyek: 1. Felhívás az «Örökimádás» pártolására. 2. Nagylelkű adomány az Oltáregyesület céljaira. 3. Választmányi gyűlés. 4. Befolyt pénzek nyugtázása. 5. Tárgyak lajstroma. — Elmélkedés a legfölségesebb Oltáriszentségről. — A szentmishallgatás gyümölcsei. — Irodalom. — Elhunytak. — Hirdetések.

UJ SZÁZAD KÜSZÖBÉN.

Az «uj- és örök-szövetségnek», melyet Krisztus Isten és ember között kötött, egy uj százada nyilott meg. Minden mi uj, a romlatlanság csillogó öltönyét viseli, csak az a kérdés, mi titok lappang alatta. Titkos jövendőnek, Isten terveinek, gondolatjai szövevényéből folyó törvényszerűséggel örök végzés szerint és mégis a szabadság nyílt térségében rója minden esztendő az eseményeket az öröklét fáján. S mit rejt a jövendő? Haladást! Kifejlődést egész a betetőzésig, az utolsó napig. A harczok harczában, a harci tüzek tüzeiben, az értelmes ember tisztulva halad, fejlődik. S mi körül verődtek össze a küzdelmes erők már annyi századon át? Azóta, hogy Krisztus keresztje fölemelkedett Golgotán, a kereszt volt a közép: vagy érette — vagy ellene; s mióta az Egyház a föld két sarkát tette határvövéül, a küzdőtér maga az Egyház. A tisztító és tökéletesítő harcz tüzeiben látta a szellemeket minden év és minden század fölkelő napja s e napnak minden sugara a keresztet ragyogta körül s az Egyház egét világította be. A küzdelem nem szünhet, nem csillapulhat a küzdelem, az marad a régi, csak a küzdők és fegyverek ujulnak. A kereszt ellenségei, az Egyházat tipró hadak is uj erőket, uj terveket, uj eszközöket hoznak harczba ellenünk. Oh, ne áltassuk magunkat, hogy béke lesz, hogy szunnyadhatunk, hogy leverjük az ellent, hogy az a csapások után nem fog bősültebb, a vereségekre nem fog kétségbeesettebb harczot harczolni. Uj százada a régi harcznak, uj emberei a régi gyűlöletnek, uj fegyverei a régi elkeseredésnek: im ezt rejtí a jövendő.

És mit hoz a jövendő? Mely fél fog teret foglalni, melyiknek lesz nagyobb a serege, a haladás, az anyag vagy a szellemnek, a mulandóság

vagy örökkévalóságnak kedvez-e majd? Vagy egyenletes lesz-e mindkét félre mint az inga szabályos lengései?

Az sokrészt tőlünk függ; tőlünk, kiknek tevékeny, munkás karjaiban született meg az új század. Tőlünk, kik a réginek keserű gyümölcseiből okultunk, hogy jobbat kívánjunk; kik a téves irányok csalatkozott tapasztalataiból meggyőződhattünk, hogy csak az igazság az, a mi győzhetetlen s a mi megmarad, a többi mind a mulandóság álmoskönyvét rajzolja tele. A múlt század csalódásai után Krisztushoz kell térnie a világnak, a ki az igazság.

Kereszt, Egyház, igazság; az első pártokra szakít és harczra hív, a második vezeti a harczot, a harmadik győzelmet ad. Mi azonban mind a hármat nem elvontan, hanem meghatározva, nem elkülönítve, hanem egybe olvasztva kívánjuk; nekünk érzékelhető és eleven, hozzánk mért és köztünk időző állapotban kell e három, hogy melléje térdelhessünk, hogy átölelhessük, hogy keblünkbe rejthessük, hogy kivihessük azt az utcákra, terekre, a műhelyekbe, a tanácstermekbe, a tanszékekre, a cselédszobákba, hogy annak tüzevel bemelegítsük a protestáns egyházakat s fényével eloszlassuk a páholyok sötétségét. Miben találjuk e hármat egyesítve, a keresztet mint a megváltó szenvedést s a szeretet hitét minden titkok kútféjével az Egyházat, mint a szentség intézményét áldozati oltáraival s a közbenjáró vér biborával, az égi táplálék zamatjával; meg az igazságot olyat, a mi nem holt betű, hanem a melynek emberi szemei vannak, a melynek csontja és veleje van, a melynek jobbunkat nyujthatjuk s a melynek szive közepében megnyugodhatunk. Mindez együtt van az Oltáriszentségben.

Jó lesz tehát, ha szent lelkesedéssel emeljük magasra a szent Ostyát s a Vérnek kelyhét s ezzel nyitjuk meg az új századot. Adjunk nevet az agg idő ujszülött gyermekének s szenteljük meg kisdéd korában e névvel, a miben le van téve hivatása s legszebb eseményeinek ragyogó fénye, legyen ez az Oltáriszentség százada.

Tegye meg mindegyikünk, hogy maga fölött a legfőbb Ur és Uralkodó az Oltáriszentség legyen; s ha személyünk fölött uralkodóvá tettük azt, helyezzük őt urrá házunk és háznépünk meg családunk fölött s ha már ott is övé a legfőbb uralom, menjünk, harczoljunk érette, hódítsunk neki; legyen ott jóbarátaink, ismerőseink, polgártársaink személye fölött is mint uralkodó. Gyujtsunk oktató és buzdító szavunkkal világosságot a hitetlenek lelkében, hogy az Oltáriszentség fénye beragyogja a téveteg elméket, melege betöltse az üres és hideg sziveket. Ha ezt tesszük, jót teszünk velök, magunkkal, Krisztussal.

Mi kell a kivénhedt világnak, a kiélt társadalomnak? *Ifjuság!* Ifju vért az erekbe, józant és tisztát, mely ment a méregtől, mely onnan az égből patakzik, mely a teremtő Isten ereiben folyik. Be nagyszerű gondolat! De

ki lesz az a halhatatlan nevű, ki föltalálja, hogyan kell megifjítani a vért, hogyan lehetne a napsugarak titkaiból tiszta vért lepárolni, mint lehetne az Őserőnek vérének venni s azt az emberiségbe beoltani. A názárethi Jézus megoldotta ezt a titkot. Ő isteni vérének adja nekünk a szentáldozásban; azt a vért, a mely örök ifju, mert az idők végtelenje neki mint egy pillanat; a legtisztább vér ez, mely sohasem zavaros a szenvedélytől, sőt minden szenvedélyt lehűsit; vér ez, mely életkedvet nyújt, nem a muló örömökre, hanem a szenvedésre; vér, mely Isten ereiben folyik s a melyben Isten ereje buzog.

Ez kell a kivénhedt világnak, a kiélt társadalomnak, mert korhad az és képtelen az életre. Ha az új századnak újnak kell lennie, szakítani kell a régi étellel. Élet nagy tettek nélkül tengődés csupán. Nagy tettekre képesítő új életerőt ad az Oltáriszentség vétele, a szentáldozás. Nem a fölséggyilkosok gaztettei, hanem az önfeláldozó hősök csodái adnak a századnak új jelleget. A szentáldozás megifjodó ujulás. *Recedant vetera nova sint omnia, corda, voces et opera.* Ez ad a gazdagoknak új erőt, hogy a mulandókat elvetve az örökkévalókat keressék, ez ad a szegénynek béketürest és örömet, hogy föl ne lázadjon, hanem jobb szeresse a nyomort a véteknél; ime orvosság a szociális bajokra, ez ad lelkiismeretességet és munkakedvet a tevékeny életben, ez ad megnyugvást a betegség senyvesztő bajaiban; ez elveszi ízét a költséges és vétkes élvezeteknek s édessé teszi az önmegtagadás fanyarságát; ez kielégíti s így megcsitítja az ember vágyó képességeit, lefegyverzi haragos és büszke indulatait; ez elfeledteti a sérelmeket, körülövényez az Ur félelmével ez erőt ad a jó föltételek végrehajtására s képesít önzetlen tervek önfeláldozó megvalósítására; a szentáldozás eloszlatja a rangok különbségeit s a vetekedés szellemét a testvériség békéjével üzi el.

Azért első és legfőbb föladatunk legyen a gyakori szentáldozást terjeszteni. A mint azt a francziák az új századot jellemző megkülönböztetésképp terjesztik, hogy vele embert orvosoljanak társadalmat gyógyítsanak, Istent megengeszteljenek.

Aster.

Az édes Jézus az ő szegény templomaiban.

Mi volna képes a legf. Oltáriszentség folytonos imadására és a szegény templomok segélyezésére alakult egyesületek tagjait jobban érdekelni, mint utalás arra, hogy mily elszomorító szegénységben kénytelen az isteni Megváltó sok templomban földi életét tölteni; mi volna ennél inkább képes éleszteni buzgóságukat, erősíteni és szilárdítani szeretetüket, hogy őt hivatásukhoz képest szegény templomaiban szolgálják.

De hogy magyarázható e szomorú tény?

Sok falusi templomnak vagyona oly csekély, hogy a mostani kamatláb mellett és az uralkodó drágaság miatt lehetetlenné vált a sok költségnek fedezése, melyet az építkezés és az istentisztelet kiadásai követelnek. Szegény községek gyakran a legjobb akarat mellett keveset szánhatnak ily célokra! Kezők munkájából élnek, nagy adóval vannak terhelve, alig telik a szegény embereknek a saját és családjaik fõntartására szükséges kiadásokra. Ehhez járul még többször hitetlen korunkban, hogy nem éreznek örömet az Isten házának diszes volta fölött, vagy hogy hosszú idõ óta betegeskedõ plébánosuk alatt kevés történt e tekintetben; tehát ne csodálkozzunk azon, ha sokszor sürgõs könyörgés jut egyesületünkhöz. Hisz a méltó istentisztelethez sok mindenféle szükséges és mily gyorsan kopnak a tárgyak a mindennapi használatban!

Ebbõl következik, hogy minden buzgóság mellett, minden nagylelkûség daczára egy egylet sem képes csak megközelítõleg is a sok folyamodványnak eleget tenni, mit évente benyujtanak. Oh, mennyire fáj a nemes lelkeknek, ha nem tudnak segíteni, mikor például hallják, hogy mily kopottak és hiányosak a szent edények, hogy a pap vasárnap és hétköznap ugyanazon egy szegényes misemondó ruhában kénytelen az oltárhoz lépni és hogy milyen hiányos a kehely és az oltár fehérenemûje, a pluviale és velum mily méltatlanok az ünnepélyes szentségi áldáshoz, azután mennyire nem felel meg céljának az öröklámpa a szentélyben, mely eucharistikus Istenünk boldogító jelenlétét hirdeti, melynek hivatása volna a mi szeretetünkrõl beszélni, midõn mi nem társalkodhatunk vele! És ezt merjük fölajánlani a királyok királyának, midõn nem találunk elég fényes és ragyogó csillárt termeink számára és midõn személyes hiuságunk kielégítésére nem drágálunk sem ruhaszövetet, sem finom vásznat, sem ékszeret.

Jézus leszállt a mennybõl a földre és szabad akaratából világra jött, egy istállóban — szeretetbõl. És mi rideg emberi szivek nem találunk más hálát számára, mint hogy barátságatlan, tisztátlan helyet, kopott edényeket, szegényes egyházi öltönyöket és hiányos fehérenemût ajánlunk föl neki. Oh világ szégyene!

De hála az Istennek, nem minden lélekre illik ezen anathema, mert sokak gondolkodásának és törekvésének célja, hogy az oltárt az Isten tiszteletére diszitsék. És megható jeleneteket olvashatunk, melyek kibékítenek az emberiséggel.

Volt egy egyedül álló személy, ki nagyon szeretett volna valamit a szentséghezért és diszéért cselekedni. Egy üdvõs véletlen folytán kezébe került az «Örökimádás» lapja és annak szavai jó termõföldbe kerültek. Elment az elnökhöz. Egyszerû szavakkal elmondá, hogy az õ vagyona igen szerény, «de mit tehetnék üdvõsebbet, mint Jézust szegény templomaiban általános örökösömnek kijelõlni».

Első adománykép kétezer koronát nyújtott át az egyletnek azon kikötéssel, hogy élete fogytáig a kamatokat ő élvezhesse.

Más országban történt, hogy midőn az egylet saját helyiségében nagy kiállítását tartotta, megjelent egy szerényen öltözött nő és az elnöknővel óhajtott beszélni. Szerénységében nem merte megtekinteni a kiállítást, de kérte, hogy az édes Jézusnak kis áldozatot hozhasson. Mennyire csodálkozott az elnöknő, midőn az alázatos nő távozott és ezermarkás bankjegyet hagyott hátra.

Megható dolog egy belga hirlap szerint, hogy az örök imádási apácák árvaházának egy egykori növendéke háládatossága jeléül első bérét, mely minden szolgának drága, a zárdába küldötte szegény templomok számára és csak azt kérte, hogy jó cselekedete titokban maradjon, ha csak nem volna remélhető, hogy tettének nyilvánosságra hozatala másokat is hasonlóra buzdítana.

Nagyon dicséretre méltó az is, ha valaki elvállalja a szállítási és vám-költségeket missióknak szánt küldemények után. Ha ezen jótékonyág nem is hoz dicsőséget az adakozásra, de az Isten előtt talán annál érdemdúsabb. Keleti utazók ajánlkozhatnak, hogy missió-adományokat magukkal visznek és így ingyen és biztosan rendeltetési helyökre juttatják; kereskedők is mellékelhetik az ilyen küldeményeket üzleti szállitmányaikhoz; szóval a szeretet találékony és hol volna méltóbb helye e szeretetnek, mint a szentségi Jézus szolgálatában? S van minden állásban áldozatkész sziv. Itt egy napszámos, a ki ingyen hordja a követ a templomépítéshez; ott az ács, a ki díj nélkül rakja föl a tetőzetet. Volt egy jámbor kertész is, ki valahányszor arcza verejtékével nagyobb keresethez jutott, örömmel részesítette az Oltáriszentségben jelenlevő Urat is sikerében az által, hogy egy missionáriusnak teljes felszerelést adott, hogy a szent áldozatot pogány országokban is méltóan mutathassa be. Egy belga papnevelő növendékei, kitűnő és buzgó tanáraik segítségével lehetővé tették, hogy egy korábbi növendéktársuk, ki Afrikába ment missionáriusnak, minden szükségessel ellátva indulhatott. Valahányszor a Megváltó nemes szivekben vágyat támaszt, hogy távoli pogány országokat számára meghódítsanak, ugyanakkor más jó lelket buzdít, hogy hozzájáruljon a szent missióhoz kezimunkák és nagylelkű adakozások által.

Hányszor fogamzik női szivben a gondolat, midőn a szentségi Üdvözítő szegénységéről elmélkedik, az elhatározás, hogy fölösleges drágaságokról lemond és szent edények diszitására ajándékozza. Emitt egy anya imádkozik eltévedt fiáért és hogyne tekintene az édes Jézus kiváló kegyelemmel a megsiratott gyermekre, midőn látja az oltáron a drága csipkéket, melyektől az anya Istenért megfosztotta magát. És hogy ne áldaná meg az isteni Üdvözítő különös kegyelmével a fiatal menyasszonyt, ki értékes

menyasszonyi öltönyét, a legboldogabb órának tanuját fölládozza, hogy remek misemondóruhát készítsenek belőle?

Midőn az encharistikus kongresszus Brüsszelben ülésezett, Terzian, tarsieni püspök esdve kért adományokat missiója számára. Volt ott egy fiatal lány, ki a komoly könyörgő szavakat hallotta és gyors volt elhatározása. Édes anyja halálos ágyán azon óhajt nyilvánította, hogy pompás öltözékei átadassanak az örök imádás egyletének templomi ruhák készítésére. Most a jó leány sietett édes anyja óhaját teljesíteni és az egylet tagjainak hozzájárulásával hamarosan összeállítottak egy keleties fölszerelést, miután a szövetek arra ép különösen alkalmasak voltak. Mily nagy volt a püspök elragadtatása, midőn látta ezen ajándékokat és ha Belgiumban vagy Hollandiában utazott és ott a gazdag misemondóruhában celebrált, számos jámbor lélek kapott kedvet hasonló szövetekkel és drágaságokkal járulni a missiók céljaihoz.

De azon tagok, kik az oltáregyletben Jézus zászlajához szegődtek, az örök imádás és a szegény templomok fölszerelésére mást is adnak az isteni vezérnek, nemcsak anyagi kincseket, hanem idejüket, szabadságukat és munkájukat is. Némelykor egy kis mulatságot fölládoznak, vagy bizonyos órákhoz kötik magokat, vagy lemondanak egy érdekes olvasmányról, vagy kedves barátukkal való összejövetelükről és mindezt azért, hogy idejüket és erejüket az Eucharistia szolgálatára állítsák. Lehetséges volna-e ez Istenre való tekintet nélkül és ama szilárd, boldogító tudat nélkül, hogy kiért működnek, kinek kedveznek áldozataikkal?

Igen érdemdús azoknak csendes tevékenysége is, kiknek körülményei vagy társadalmi állása nem engedik, hogy az egyleti helyiségekben vagy az istentiszteletnél való közös tevékenységen részt vegyenek. Van tagjaink között akárhány cseléd és munkás ember, kik a kora hajnali és vasárnapi szabad óráikat az Oltáriszentség imádására fordítják a legnagyobb buzgalommal s kik igazi nagylelkűséggel rakják a perselybe filléreiket, melyeket keservesen kerestek, hogy hozzájáruljanak a viasz s a virágok beszerzésének költségeihez; ép ezek hozzák legpontosabban és legörömestebb évi tagdíjukat, de gyakran szerény ékszereiket is a szent edények javára és akárhányan vállalkoznak kézimunkák készítésére is, hogy a Szentség iránti tiszteletüket így is kimutassák.

Nagy egyletek csak hatalmasabb városokban lehetségesek, de azért kisebb helyen is találunk egyleteket, melyek az oltár diszitására vállalkoznak; kevesek jóakarata itt is nagyot alkothat, mert nincs az az igénytelen hely, mely ne adna munkát egynehány szorgos és Istent szerető léleknek. Nagy érdemül szolgálna például, ha a templomokban többször utána néznének, nincs-e mit takarítani és foltozni, nincsenek-e kitéve a fölszerelések a nedvességnek.

Minden plébános áldani fogja a kezeket, melyek neki és az isteni Üdvözítőnek ilyen szolgálatot tesznek.

Lehet, hogy egyik vagy másik férfi ezen sorokat olvassa és az gondolja magában: hisz ez tisztán a nő munkaköre. Mi nem nyerhetünk itt babért. Erre azt felelném: de igenis, mennyei jutalmat ezen a téren a jámbor férfi is arathat s a férfiak közül is elegenden mutatták már be e téren hasznavehetőségüket. Láttunk igen szép misekönyv-állványokat kézi festéssel, melyet ifju hercegek készítettek. Lehetne festeni stáncziót és egyéb szentképeket is; sőt orgonajáték és ének is hozzájárulhat szegény templomokban az ájtatos hangulat fölgerjesztéséhez, szóval tág a mező és kevés a munkás még mindig. Az urnapi kápolna boltozata fölött e szavak olvashatók: «Venite adoremus», a dolgozó terem fölött e meghívónak kellene állnia: «Venite laboremus». Jertek mindnyájan dolgozni, kik szabad idővel és ügyes kezekkel rendelkeztek, jöjjetek mindannyian, kik szívükön hordják az oltár diszítését. A ki csak némi időt tölt Krisztusért munkában, nemsokára szent buzgósággal lesz eltelve és akárhol imádja is Istenét, méltó környezetben szeretné őt látni. Vajjon nem utánozzuk-e mi szűz Máriát, ki isteni szent Gyermekeinek készítette a pólyákat és a kis ruhákat, midőn arról gondoskodunk, hogy Jézusnak az Oltáriszentségben a szükséges tiszta és finom fehérneműje meglegyen? Nézzük csak az anyát, mily megható gonddal készít elő mindent gyermeke számára, kivel az ég őt megajándékozni készül és ne késsünk ép ily szeretettel nyugvóhelyet készíteni annak, ki irántunk való szeretetből leszáll az égből a mi oltárainkra.

Az Istenért való munka jutalmát nemcsak az égben nyeri, már a földön is békességet és szerencsét terjeszt azokra, kik annak szentelik magukat.

Mily számosak azok az egyedül állók, elhagyottak, nehéz sorscsapások által üldözöttek vagy mélyen érzett veszteségek által sujtottak, kiknek számára vigasz és megelégedés már nincs és az élet elviselhetlenné tetszik. Tekintetök véletlen az «Örökimádás» lapra esik vagy egy jóakaró bölcs barátnőjük meghívja őket, hogy működjenek közre a szegény templomok számára készülő munkákban. Öntudat nélkül, akaratlanul hallgattak a szóra s nem tartott sokáig bús kedélyhangulatuk. Ha a szomorúságot nem is lehet oly gyorsan, de a keserű tövist el lehet távolítani. Jézus a szomorút megáldja, vigaszt önt szívébe, nemes életcélt talál az Ő szolgálatában és a jámbor munkásnőkkel való társalkodás közben szoros barátság fűződik közöttük, mely jótékony hatással van az elhagyottra és a szomorura. Megtudja a missió-levelekből, hogy távol országokban keze munkája a missionáriusnak hatalmas eszköz a pogányok megnyerésére, olvassa a hazai szegény egyházak köszönő irataiban, hogy fáradsága és jótékonyága mily örömet okozott az elhagyott, szegény népnek s mint térnek meg annak hatása alatt a bűnösök Istenhez. Nem alkalmas-e mindez buzgalma élesztésére és arra,

hogy az édes Jézusért való munkára szeretetét lánggra gyujtsa? Boldog azon szív, mely azt az utat választotta, mely fölvezet az égbe. Félhet-e a bírótól, kinek nyugodtan szemébe nézhet és azt mondhatja: Uram, szegény voltál, de én a magaméból adtam neked; mezitelen voltál, de én ruháztalak; szivemet kérted tőlem és én neked ajándékoztam? Gyönyörűséggel fogják hallani a szózatot: Jertek, kiválasztottaim, mennyei birodalmamba, melyet nektek készítettem a világ kezdetétől fogva. Z.

Dalolva...

Dalolva járom a bubánat utját, Nem roskadok le a kereszt alatt; Szivem baját az emberek ne tudják, Csak azt, hogy ajkamon a dal fakad.	Ne kérjje senki, hogy kitől tanultam E dalba olvadó türelmemet! Tekintsetek körül a templomokban: A nyílt titokban ott a felelet!
---	--

Szivem olyan, miként a bányá mélye, A hol örök homály borong vakon, Berezgi néha mégis érczek fénye, S mindent bűvös, csodás világba von.	Fehér ruhában ott mosolyg szeliden, Ki vár reánk, ki minket úgy szeret! Mosolyg, hogy a szemünk reátekintsen, S vidítsa a siralmas lelkeket...
--	---

Szivem olyan, miként a tenger alja, A hol terem a drágagyöngy, korall... Fölöttem a vihart vihar zavarja, S szivembe' titkosan fogan a dal.	Körüle hallgat a templom setétje... Mulatni kell: a dőre nem jöhet! S Ő vár, tán zengne is, ajka ha beszélne: Ő adta e dalos türelmemet.
--	---

Szilyi László.

Utmutatás az oltáregyesületi igazgatók számára.

P. J. B. Boone S. J. «Manuel du directeur de l'association de l'adoration perpétuelle» cz. könyve után.

1. Az igazgató legyen meggyőződve, hogy a társulat java igen nagy fokban attól a buzgóságtól és pontosságtól függ, melylyel megtartja és megtartatja mindazt, mi a szabályokban és utasításokban elő van írva, melyek az egylet szellemét és szervezetét megvilágítják és kimagyarázzák. Épen azért nagy figyelemmel fogja kísérni ezen szabályokat és fölvilágosításokat.)

2. Éreztesse a buzgó tagokkal, hogy a társulatnak, mint a legfölségesebb Oltáriszentség imádásának emelésére szánt társulatnak, különösen

érdekében áll az Ur Jézussal szemben elkövetett sérelmeknek kiengesztelése, a mennyire csak rajtunk áll, továbbá a papság és a plebániák hiveinek vigasztalása és bátorítása, végre az, hogy a tagokra és a társulat jótéevőire az Ég legbőségebb áldásait leedsjék.

A társulat e hármias célját gyakran hangsúlyozza.

3. Folyton emlékeztesse a tagokat, hogy a társulat lelke a Krisztus Jézus iránt való szeretet a legméltóságosabb Oltáriszentségben, azon szeretet, melyet minden hónapban, a havi engesztelés gyakorlásával és az egy órai imádás által igyekszünk föléleszteni. Intse a tagokat, hogy az üdvös *engesztelő szent áldozásokhoz* rendszeren járuljanak és az összes lelki gyakorlatokat abból eredeztesse: a nyilvános imát a legfőbbéesebb Oltáriszentség előtt, a szentmisét, a szent áldozást, a lelki oktatást, a jó példát, a bucsukat, a részletes áldásokat stb.

Értesse meg, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentségben rejtőző Krisztus Jézus iránt való igazi szeretet sarkalja a tagokat mindazon eszközök fölhasználására, a melyek csak rendelkezésükre állnak, hogy szaporítsák az imádkozók számát az örökimádás és negyven órai imádás napjaiban, és a körmeneteket minél fényesebbekké tegyék. Szemük elé állítja majd, hogy a mi csak elősegitheti az Oltáriszentség tiszteletét, annak föl kell hivnia buzgóságukat és szorgosságukat. Megmagyarázza, hogy a szegény templomok fölsegélyezése hitüknek és szeretetöknek külső nyilvánítása. Vigasztalja majd őket és fokozza ügyekvésöket az által, hogy kimutatja, mennyire előmozdítja ezen ájtatosságuk az Ur Jézus dicsőségét, mennyire bátorítja az Ur szolgálait és mennyire szolgál a hivek épülésére. A társulatra vonatkozó utasítások üdvös elmélkedésekre fogják hangolni az igazgatót. Szüntelen sürgesse a tagoknál az Ur Jézus szent Szívének tiszteletét, mely oly bensőleg van összekapcsolva a legméltóságosabb Oltáriszentség imádásával és igen hatalmas eszköz az ezen nagy Szentség iránt való hódolat fölvirágoztatására.

4. Az igazgatónak különösen gondja legyen *a terjesztönök havi engesztelő szent áldozására*. Mert ha a terjesztönök jól átértik hivatásuk fontosságát és azzal járó kötelességüket hiven teljesítik, lehetetlen, hogy a társulat gyümölcsöket ne teremjen. A terjesztönök együttes szent áldozását az igazgató érdekesekké teheti az által, hogy az Oltáregyesületekről épületes híreket közöl, néhány kérő- vagy köszönő-levelet fölolvastat, a társulat kiterjesztését célzó új fölvételi szabályokat átvizsgálja, a terjesztönök szabályait és egyéb nekik szóló utasításokat fölolvastat.

Föl szokták olvasni az új tagok neveit is. Olvasni lehet azonkívül még a terjesztönök magaviseletére vonatkozó oktatást, melyet felebarátjukkal szemben tanusítani kötelesek, és valami részletet a társulat évkönyveiből.

Az igazgató a szent áldozás előtt vagy után rövidke beszédet mond. Nyilvánvaló tehát, hogy anyagban épen nincs hiány. A másodelnök-asszonyok előkészítik minden hóban azt, mit az igazgatónak a terjesztők gyülekezetében ajánlania, fölolvastatnia vagy közölnie kell. Erre a célra *jegyzéket vezetnek* mindarról, mi a hó folyamán érdekelheti a tagtársakat

5. Az igazgató gyakran hangsúlyozza azon üdvös befolyást, melyet a terjesztőknek az egész egyesületre gyakorolniok kell, éreztessze velök, hogy bármilyen ügy sikeréhez mindenekelőtt szükséges azt szívünkön viselni és határozott akaratot mutatni a nehézségek leküzdésében. Mert sok önmegtagadásba kerül a jónak folytonos gyakorlata: dacolni az emberi tekintetekkel, győzedelmeskedni az érzékenységen és a tiszta szeretet lanyhulásán, nem mindig azt választani, a mi könnyebb és kellemesebb a jó ügyben, hanem elvállalni azt, mit fölajánlanak, saját véleményünkről nagylelkűen lemondani, hogy kövessük a többséget, a benső egységet föntartani, nem saját magunknak elégtételt, hanem a közjót és a jó ügy javát szorgalmazni, folyton figyelmesen, okosan és mérsékelten cselekedni, de egyszersmind erélylyel és kitartással, napról-napra haladni, a nélkül, hogy ügyet vessünk a világ szavára, csak az a vigaszunk legyen, hogy az illetékes hatóság jóváhagyásával működünk; végre felebarátainkkal szemben minden érintkezésünkben megtartani azt a művelt, előzékeny, kedves és szeretetreméltó modort, mely az erényt kedvelté teszi. *Nagy fontossággal bír azoknak lehető legjobb képzése, kik a társulat lelkét képezik.* Szüntelenül szívükre kell kötni az önmegtagadás szellemét. Ez a legfontosabb.

6. A társulat havi gyülekezeteiben az igazgató kihirdeti az örök és negyven órai imát, az abban a hóban tartandó körmeneteket a város különböző templomaiban. A tagok imáiba ajánlja a megholt tagokat és azokat, kik veszélyes betegségben szenvednek; figyelmükbe ajánlhat más lelki szükségleteket is. A szabályzatban elő van ugyan írva, hogy a gyülekezetek alkalmával tartott beszédek az Oltáriszentségre vonatkozzanak, de az igazgatónak itt igen tág tere nyílik. Ezen beszédekben valami életbevágó tárgygyal mindig föl kell ujitani a tagok buzgalmát és munkakedvét. E célból alkalomadtán fölhasználhatja a plebániatemplomokban divó évi imádásokat, a negyven óra imádást, a körmeneteket, egyházi szerek kiállítását stb. A társulattal a különböző egyesületektől érkező épületes híreket közli, gyakran beszél a havi szent áldozásról és a havi egy órás imádról, mert ez a lelke és lényeges része a társulátnak. Oda fog törekedni, hogy az imaórát lehetőleg a kitett Szentség előtt végezzék, és hogy mindenki meghatározott órát vállaljon, s így mindig legyen bizonyos számú imádkozó. A terjesztők közreműködésével fogja csak ezt az örvendetes eredményt elérni. Az egyházi szerek adományozásának áldásairól is szóljon s ezért olvassa föl a kérő- és köszönőleveleket. A tagoknak tanácsolja az örökimádás *társulati kézikönyvének* olva-

sását, mely magában foglal mindent, a mi a legméltóságosabb Oltáriszentségre és Oltáregyesületekre vonatkozik. A társulat *folyóiratának* olvasása is igen kitűnő eszköz a társulat terjesztésére; bizonyítja a tapasztalás.

A másodelnök-asszony vagy a tanácsosnők gondoskodjanak, hogy a társulat helyiségében mindig található legyen egyik vagy másik. Az igazgató és terjesztők azon legyenek, hogy a folyóíratra az előfizetéseket minél inkább szaporítsák.

7. Az igazgató pontosan tartsa meg és mások által is tartassa meg a méltóságos püspökök által elfogadott és jóváhagyott szabályzatot, hasonlóképen a különféle utasításokat, melyek a főtisztelendő esperesekhez és plebánosokhoz címzett körlevelekben foglaltatnak s a püspökök által approbálva vannak. A szabályzat ezen pontos megtartása által érjük el azt, hogy számtalan félreértést kikerülünk, elítélő bírálatok elől védve vagyunk és megtartjuk a társulat szellemét és buzgóságát.

8. Az egyesület fõntartására továbbá okvetlenül szükséges, a szabályzat értelmében is, hogy *soha bá milyen közbenjárásnak helyet ne engedjünk a segélyek szétosztásában*. A segélyezésnek a legnagyobb *részrehajlatlansággal*, az illetékes hatóság által kiállított bizonyítvány szerint, a beérkezett folyamodványok sorrendjében és a kérvényező templomok sürgetõ szükségéi szerint kell történnie. A kérvényeket a központi egyesület elnökéhez kell küldeni.

9. Az igazgatónak legyen rá gondja, hogy minden környékbeli faluban bizonyos számú tag legyen. Egy terjesztõ elég minden egyes helységben. Ha nem talál ilyenre, kiküldheti a saját terjesztõit, vagy más egyéneket. Buzgósága meg fogja találni a megoldás módját.

10. Idõnkint gyűjtse össze a kisebb helyek terjesztõit, vagy a kevés tagból álló egyesületet a saját egyesülete terjesztõivel. Ezen gyűlések szükségesek a helységek terjesztõi buzgalmának fõntartására és az egyesület gyarapodására.

11. Különös gondot kell fordítania az apácák nevelõintézeteiben fõnálló egyesületekre, a melyekbõl mint veteményes kertekbõl kerülnek ki a városok és falvak terjesztõi.

12. Hasonló termékeny talajt találhat az egyesület az ifjuság nevelõintézeteiben a nélkül, hogy a házi szabályokba ütköznék. Így például akkor tarthatják imaórájukat, midõn a vasárnapi vagy azon áhítatgyakorlatokat végzik, a melyek nem kötelezõk, például a második szentmisehallgatással, a vesperással, a hálaadó imával stb. egyidejűleg. Könnyebbségül, még inkább az egyesület terjesztésére, föl lehet az adoratió óráját osztani két félóra azzal a föltétellel, hogy ugyanazon hónapban tartassanak. A társulat évkönyveibõl láthatni, hogy az egyesület már megerõsödött, nem csupán az apácák nagyszámú intézeteiben és sok kollegiumban, hanem különbözõ árva-

házakban, műtermekben és a szegény gyermekek iskoláiban is. A buzgóság mindenhová behatol. S a legméltóságosabb Oltáriszentség tisztelete fölvértezi a fiatal embert kora veszélyei, szenvedélyei ellen, fölfegyverzi férfias, határozott erényekkel, a melyek sokkal tovább állanak ellen az élet hatásának és különösen az emberi tekintetnek. Legyen tehát a cél: társulatok alakítása az ifjuság kollegiumaiban és nevelőintézeteiben.

13. Kivánatos, hogy az egyházmegyei igazgató látogassa meg néha napján a hatáskörébe tartozó társulatokat és érintkezzék a központi igazgatóval. Ez a barátságos közlekedés sokat használhat az egyesület virágzásának, mivel ilyen kölcsönös szóváltás alkalmával jobban-jobban egyesülnek az egész társulattal, oktatják, bátorítják egymást kölcsönösen.

14. Az Örökimádás társulatának az egyház előírásához a legnagyobb engedelmességgel kell ragaszkodnia, az igazgató tehát figyelmeztesse a választmány tagjait, a kik a szegény templomoknak szánt ruhák készítése fölött határoznak, a ruha színére vonatkozó rubrikáknak pontos megtartására. Hasonlóképen vigyázzon arra, hogy a társulat ne adjon silány, kevésbé tartós anyagot. A társulat iparkodjék egyre tartósabb és szebb készítményeket előállítani. Vigyázzon arra is, hogy jól legyen elkészítve. Ez kettős érdeme az ajándékozónak. A jó elkészítés nagy részben azoknak szerető és jóságos éberségétől függ, a kiknek dolga előkészíteni, szétosztani s irányozni a munkát.

15. Az igazgató és a választmány főleg arra törekedjék, hogy a munka lehetőleg ingyen történjék.

16. Az igazgató vigyázzon arra, hogy a kiállítások közt ne legyenek tulságosan hosszú időközök. Ezt lényeges pontnak tartsa, e nélkül megtörténhetik, hogy mivel a munkák a sürgetés hiánya miatt nincsenek készen, kiállítást két évig nem lehet tartani, a mi nagy veszteség lenne és biztatás a nemtörődömségre.

16. A világítás és a társulat helyisége egyes községekben fölemészti a szegény templomok fölsegélyezésére szánt összeg nagy részét. A tapasztalás bizonyítja, hogy a világítás fedezhető, ha az igazgató fölszólítja a hiveket, hogy ajánljanak föl viaszgyertyát Jézus Krisztusnak s ha a terjesztők e célból nem sajnálnak némi utánjárást.

A mi a helyiséget illeti, vannak társulatok, a hol a választmány és a terjesztők nagylelkűsége menti föl a társulatot a fizetéstől, ha ingyen nem lehetne kapni. Ez az áldozat az egyesülethez jobban hozzáfűzi őket.

Néhány refleksióval befejezzük ezen utmutatást, a melyek — reméljük — fokozzák az igazgatók ügybuzgóságát, hogy a társulat szabályait pontosan megtartsák és megtartassák.

Abból, hogy a társulat csodálatos gyorsasággal terjed, nyilvánvaló, hogy a vallásos együttérzés szükségessége követelte egy központ létesíté-

sét, a mely a nagy testületben az egységet, egyformaságot, az összes szabályok pontos megtartását föntartsa s állandósítsa. Ez adott életet az Örökimádás társulatának. Ez intézmény terjesztőinek bizonyos tekintetben hivatásszerűleg a társulat lelkének kell lenniök. Ebben az értelemben hagyta jóvá működését maga Ő szentsége IX. Pius pápa 1863-ban.

Ne feledkezzünk meg sohasem ez egységről, egyformaságról, a társulati szabályok pontos megtartásáról, hogy a társulat valamint eddig, ezután is, Istenen kívül ezeknek köszönheti sikereit, fejlődését mindenütt, a hol a társulatot s szabályait elfogadták.

Jelképek.

Az állati jelképek után nézzünk néhány növényi jelképet is.

1. Tölgyfa-lomb.

Jelképies jelentőségét jobbra a germán fölfogásból veszi. A germánoknál a tölgyfa mindenkor valami titokzatossággal volt teljes. A pogány germánoknál a tölgyfát szent fa gyanánt tisztelték.

A legyőzhetetlen *erősséget és szilárdságot* jelképezte. Lombjával a győzőket és a hősokeket koszorúzták. A germán művészet eme szokás alapján a halál és a gonosz lélek fölött aratott győzők képét tölgyfa-lombbal övezte. Szintén így tisztelte meg, mint ünnepelt hősokeket, Isten szenteit is.

Százados szokás folytán e diszítés a keresztény művészetben is létjogot

nyert, a melytől mindeddig nem fosztott meg.

2. Olajfa.

Az olajfa olajjal szolgál. Az olaj megszentelve, a papok, próféták, királyok fölkenésére használtatott és használtatik.

Mint ilyen jelképe az *Ur fölkenetjének*, azaz a Messiásnak. E szó ugyanis: Messiás, annyit jelent: mint Fölkent.

Szent olajat használ az Egyház a keresztség, a bérmálás, az utolsó kenet és az egyházi rend szentségeinek kiszolgáltatásánál is, nemkülönben templomok, kelyhek szentelésénél is.

Olajfák hegyén imádkozott az Ur Jézus; ott fogták el és onnan emelkedett föl a mennyekbe ugyane szelid és alázatos szívű Jézus, e kegyes és irgalmas Megváltó — a békeség fejedelme.

Jelképe az olajfa az *irgalomnak*, a *szelidségnek* és a *békének* is.

3. Pálmaág.

A *győzelem* és a *diadal* jelképe, a *martirok* győzelmi jelvénye.

Sz. János, a Titkos jelenések könyvében írja, hogy nagy sereget látott, minden nemzetből és nemzetségből, népekből és nyelvekből a királyi szék előtt és a Bárány színe előtt állani, fehér, hosszú ruhákba öltözve, pálmákkal kezeikben.

«Kicsodák ezek és honnan jöttek? Ezek azok, a kik nagy szorongatásból jöttek és megmosták ruhájukat és fehérre tették a Bárány vérében.» (Jel. 7, 9, 14.)

Főleg, a kik véreket ontották Krisztusért.

Azért is a vértanukat képeink pálmákkal ábrázolják.

4. Pálmafa.

A 91-dik zsoltár, 13-dik verse mondja: «Az igaz, mint a pálmafa virágzik».

A Makkabeusok könyvében pedig olvassuk (II. könyv, 10. fejj., 7. v.), hogy midőn Makkabeusi Judás a jeruzsálemi templomot a bálványoktól megtisztítá; a hitéhez hű zsidó nép: «bokrétákat, zöld ágakat és pálmákat hordoznak vala annak tiszteletére, ki megengedte elérniök az ő helyének kitisztítását».

Az *igaz lelkiület* s a *Szentség* jelképezője a pálmafa és így jelképe a boldogságos Szűznek is.

5. Buzakalász.

Az Oltáriszentség jelképe.

Buzalisztból készül, ebből is kell készülnie a szentmise ostyájának, a mely azután a szentmisében, a papnak eme szavaira: «Ez az én testem», Jézus Krisztus testévé változik.

Jelenti a buza az *igazakat* is; szemben a konkolylyal, a gonoszokkal — az Ur Jézusnak a buzáról és a konkolyról szóló példázata alapján. (Máté 18, 25.)

6. Szőlőtő. Szőlő

«Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővesszők», mondá magáról és apostolairól az Ur Jézus.

«Miképen a szőlővessző nem hozhat gyümölcsöt önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, azonképen ti sem, ha én bennem nem maradtok.»

«A ki én bennem marad és én ő benne, sok gyümölcsöt terem, mert nálam nélkül semmit se cselekedhettek.» (Ján. 15, 4, 5.)

E hasonlattal a szoros viszonyt fejezi ki az Ur Jézus, a mely közte és tanítványai között fönnállott. Ezt a *szoros viszonyt Jézus és Anyaszentegyház között* jelenti a szőlőtő a szőlővesszővel és gyümölcscsel.

Jelképezi azonban az *Oltáriszentséget* is. Szőlőbort használ az Egyház, mást nem is használhat a szentmisénél; s azt Krisztus szent vérévé változtatja; teljesítve Krisztusnak parancsát, a ki az utolsó vacsorán kezébe vevé a poharat a borral, megáldá, odanyujtá tanítványainak és mondá: «Vegyétek és igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem». Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

A *bold. Szűz* jelképezésére is használják a szőlőtőt, mint a kitől született Jézus Krisztus, a lelkünk üdvösségére és vigasztalásunkra vérét ontott Megváltó.

Oltáregyesületi ügyek.

Fölvívás az «Örökimádás» pártolására.

Az «Örökimádás» a jelen számmal második évfolyamába lép. Egy esztendőn keresztül iparkodtunk szolgálni erőnkhez mértén azt a szent ügyet, melyet lapunk czime kifejez, a sziv szeretetéből, az ész hódolatából soha ki nem alvó áldozati tüzet gyujtani Annak, ki irántunk való szeretetből szállt oltárainkra, hogy egyesítse maga körül mindazokat, kik a szeretet e végtelen áldozata iránt fogékonysággal birnak s azt némileg viszonzni is hajlandók.

Lapunk az Eucharistia szolgálatában áll, de céljának e kizárólagossága nem szorit bennünket korlátolt térre, hisz az Oltáriszentségben jelenlevő Ur Jézus az a központ, mely felé az emberiség *összes* törekvései, vágyai, reményei irányulnak s melyből viszont kiárad az a természetfölötti erő, mely az emberek összes küzdelmét a természetfölötti rendbe emeli s a természetfölötti, örök cél szolgálatába állítja.

A szentségi Üdvözítőnek e benső és fensőbb szempontok által vezérelt tiszteletére akarja vezetni az oltáregyesület hivatalos lapja, az «Örök-

imádás» a társadalom minél szélesebb rétegeit, mert szilárd meggyőződése, hogy csakis az Oltáriszentség nagyságának megértése, a szentségi Jézussal való gyakoribb és *öntudatosabb, értelmesebb* érintkezés adhatja vissza társadalmunknak azt, a mit annyira nélkülöz: a szent hitet, az igaz keresztény életet s ezzel a sziv nyugalmát és boldogságát.

A budapesti oltáregyesület, midőn e magasztos cél előmozdítására nem kimél áldozatot, hogy az «Örökimádás» változatos és diszes kiállításával hozzájáruljon az Oltáriszentség dicsőítéséhez, bizalomteljes kéressel fordul a szentségi Üdvözítő minden hívéhez *s első sorban az oltáregyesületek tagjaihoz*, hogy pártfogásukkal az «Örökimádás» célját s vele az Oltáriszentség dicsőségét előmozdítsák. A lap előfizetési ára (3 korona egy évre) oly csekély, hogy ez igénytelen áldozatot bárki is meghozhatja. Kérjük azért a mélyen tisztelt egyházmegyei megbizott urakat s a vidéki oltáregyesületek nagybecsű vezetőségeit, hogy az «Örökimádás»-t ismertessék s az egyesületi tagokat előfizetésre buzdítsák. Kérjük eddigi előfizetőinket is, hogy részint hátrálékos előfizetői díjuk beküldésével, részint új előfizetők gyűjtésével iparkodjanak bennünket célunk elérésében segíteni. Minél több új előfizetőt nyerünk, annál többet áldozhat az oltáregyesület a lapra s annál inkább fog emelkedni annak tartalma s kiállítása.

Ezenkívül azon kéressel is fordulunk az egyházmegyei megbizott

urakhoz s a vidéki oltáregyesületek elnökségeihez, *hogy az «Örökimádás»-t hivatalos lapul elfogadni s az oltáregyesületi mozgalmakról, az eucharistikus tisztelet nevezetesebb nyilvánulásairól bennünket értesíteni sziveskedjenek.* Csak ha az oltáregyesületek egy központi organum útján egymással érintkezni, eszméket cserélni fognak s egymástól fölvilágosítást nyernek, csak akkor remélhető a szentségi kultusz olyatén föllendülése hazánkban, a minőt a külföld katolikus országaiban látunk s a mely egyedül méltó az oltár Királyához, ki körül egységes szeretetben s egységes érzelmekkel kell találkoznia a magyar haza minden katolikus hívének.

Nagylelkü adomány az Oltáregyesület céljaira.

Nagyméltóságú dr. Hornig Károly báró, veszprémi megyéspüspök urnégy-száz koronát küldött a központi Oltáregyesület céljaira. A kegyelmes főpásztornak — kinek minden katolikus ügygyel szemben tanusított bőkezűsége közismeretü — adományáért az oltáregyesület e helyütt is kötelességének tartja mély köszönetét kifejezni.

Választmányi gyűlés. A központi Oltáregyesület választmánya január 14-én *Pallavicini Edéné örgrófné* elnöklete alatt gyűlést tartott. A folyó ügyek tárgyalása előtt, melyeket a betegsége miatt távol levő *Kánter Károly* apát, egyesületi igazgató helyett a II. igazgató terjesztett elő, a

választmány szivből üdvözli elnöklő örgrófnét azon örvendetes családi esemény alkalmából, hogy leánya, *Edina*, jegyet váltott *gr. Zichy Ráfaellal. Kiss Aladárné* társ-másod-elnöknő jelentést tesz a segélyezésekért benyújtott folyamodványokról, melyek oly nagy számmal érkeztek be, hogy az egyesület anyagi ügyei alig fogják megengedni mindannyinak kedvező elintézését. Megbeszélés tárgyát képezte, mi történjék azon egyházmegyékből érkező nagyszámu folyamodvánnyal, mely megyék a budapesti központtól elszakadtak s azóta a központot anyagilag sem támogatják. A választmány úgy határoz, hogy erre nézve érintkezésbe lép az illető egyházmegyei megbízott urakkal, kiknek közvetlen fölvilágosításától teszi függővé a további teendőket. Egyéb tárgy nem lévén napirenden, elnöklő örgrófné a gyűlést berekeszti.

Az esztergomi Oltáregyesület eddigi elnöknője, dr. Rapcsák Imréné, eltávozván Esztergomból, helyette az elnöki teendők végzését *Vaszary Lászlóné* vállalta el. Az eddigi terjesztőkhöz fölkerettek még és készséggel vállalkoztak: *Marossy Józsefné, Vezinger Ilka* és *Zubcsek Mihályné* urnők.

Mint már több ízben, úgy az idén is nyilvános kiállítást fog rendezni az Oltáregyesület, melyen közszemlére teszi azokat a tárgyakat, melyeket a tagok készítettek, vagy a begyűlt alamizsnából vásárolt. Az ily kiállítás tájékoztatást nyújt a közönségnek az

egyesület működéséről és egyszerűsmind buzditólag hat.

A szegénysorsu tagok is közreműködnek az által, hogy az egyesület által kiosztott vásznat földolgozzák fehér ruhákra.

Fölvilágosítást és mintákat ad a vizivárosi zárda, a terjesztők pedig fölkérik a vállalkozókat.

Igy széles körben terjed azon jócselekedetek gyakorlása, melyek az Oltáriszentség iránti kegyeletet ápolják a szivekben. Ez a kegyelet is évről-évre jobban terjed ez által és az isteni malaszt bőségesen árad a nemes, buzgólkodásu lelkekre. Az igazi, benső vallásosságnak gyupontja és forrása az Oltáriszentség imádó szeretete és ezért minden katolikus hívő szivből jövő örömmel nézi az Oltáregyesületek fölvirágozását.

Besztercebányai egyházmegyei megbizottá *Grőne Lajos* papneveldei lelkiigazgató neveztetett ki.

Szatmár-Németi gör. szert. kath. hivei között megalakította az oltáregyletet *Melles Emil* főesperes plébános, 90 rendes taggal, mint erről a központi igazgatót értesítette.

A budapesti közp. Oltáregyesület rendes tagjaitól 1900. szeptember és október hóban befolyt díjak.

Kosztolányi Károlyné 5 kor., Karaffa György 24 f, Egyházi Jánosné 1 kor., Egyházi Teréz 1 k, Boross Béláné 30 f, Czukor Józsefné 1 k, Molnár Józsefné

1 kor., Szél Lidia Mária 10 kor., Lukács Vilma 4 kor., Komora Janka 2 k, Tóth Francziska 1 k, Fuzskó Magdolna 1 k, Fazekas Erzsébet 2 k, Német Viktória 2 k, Piller Paula 4 k, Keszteleg Betti 2 k, Figlár Mária 30 f, Nagys. Fábrián János Érsekujvárról 12 k, Föt. Koszecz Ernő Rovnéről 20 kor., Nagys. és Föt. Mikita Sándor a ternyei tagok részéről 7 k, Lambrecht Margit 3 k, Jammeregg Sarolta 2 k, Csölle Czeccilia 2 k, Bumbák Anna 2 k, Pap Mária 8 k, Brunner Anna 2 k, Varga Erzsike 2 k, Kujszer Györgyné 40 f, Katzauer Mari 2 kor., Schusztrovics Katalin 1 k, özv. Kóczán Gyuláné 12 k, Csizmadia Róza 24 fill., Kertész Róza 1 k, Magjerek Antal 2 k, dr. Lányi József a besztercebányai tagoktól 92 k 60 f, Nicora Hermin 2 k, Nicora Sabina 2 k, Föt. dr. Repák Jenő az eperjesi gör.-kath. egyházmegye részéről 50 k 38 f, Weiss Borbála 40 f, Péter Anna 4 kor., Szabó Mária 1 kor., Buteán Ilona 2 k, Ohnesorg Józsefné 60 f, Marsofszky Jánosné 2 kor., Bohn Mária 5 k, Morzsányi Józsefné 2 kor., Bliczner Mari 1 k, Noszeda Tivadarné 4 k, Dvorek Anna 4 k, Gaube Teréz 3 k, Havranek Alberne 1 k, Weisinger Lőrinczné 4 k, Kärle Anna 1 k, Johancsik Katalin 4 k, Machil Katalin 2 kor., Belloni Magdolna 2 k, Szamák Rezső 1 k, Hess Julia 24 f, Buvár Erzsébet 24 f, Föt. Kudora János esperes-plebános, a hont-viski hivektől 15 kor., Föt. Pehám Vincze plebános a salamonfalvi tagoktól 5 k 16 f, Fischer Julia 24 fill., Hanzler Ferencz 24 f, Gazder Józsefné 2 k, Győri Anna 1 k, Vörös Ferenczné 40 f, Szabó Klára 1 k, Simonfy Béláné 6 k, Klein Tamás 1 k, Nagy Mari 2 k, Medveczki Mária 2 k.

(k = korona, f = fillér.)

(Folytatása következik.)

KIMUTATÁS

a Budapesti Központi Oltáregyesület által 1897—1899. években elajándékozott egyházi szerekről.

Jelzések: † Plébániatemplom. * Filiatemplom. ° Kápolna, zárda vagy kórház.

XVII. A munkácsi görög szertart. egyházmegyében:

<p>1897.</p> <p>* 1. <i>Ajak = Kis-Várda</i> :</p> <p>1 kehely 1 ciborium 1 füstölő tömjéntartóval 1 fekete felon 1 ciboriumköpenyke 1 alba 2 vállkendő 1 öv.</p> <p>† 2. <i>Alsó-Körösmező</i> :</p> <p>1 oltárkereszt 1 zöld felon 1 alba 2 corporale 2 vállkendő 6 kehelytörlő 4 kéztörlő 4 kehelyfedő 1 öv.</p> <p>† 3. <i>Bökény</i> :</p> <p>1 kehely mindennel 1 fehér felon 1 fekete felon.</p> <p>† 4. <i>Bustyaháza</i> :</p> <p>1 kés 1 kanál 1 szenteltvizeztartó hintővel 1 zöld felon 1 alba 2 vállkendő 6 kehelytörlő 6 kéztörlő.</p> <p>* 5. <i>Csicser-Viszoka</i> :</p> <p>1 zöld felon.</p>	<p>† 6. <i>Derzs</i> :</p> <p>1 kehely mindennel 1 beteglátogatási készülék 1 füstölő tömjéntartóval 1 burza.</p> <p>† 7. <i>Hódász</i> :</p> <p>1 ciborium 1 beteglátogatási készülék 1 füstölő tömjéntartóval 1 ciborium-köpenyke 2 alba 2 vállkendő.</p> <p>° 8. <i>Husztboronya</i> :</p> <p>1 fehér felon 1 zöld felon 6 magánstola 2 alba.</p> <p>† 9. <i>Karácsonyfalva</i> :</p> <p>1 ciborium 1 ciboriumköpenyke.</p> <p>† 10. <i>Kelecseny</i> :</p> <p>1 kés 1 kanál 1 csillagkereszt 1 füstölő tömjéntartóval.</p> <p>† 11. <i>Korumlya</i> :</p> <p>1 fehér felon 1 alba.</p> <p>† 12. <i>Lask</i> :</p> <p>1 zöld felon 1 burza 1 beteglátogatási készülék.</p> <p>* 13. <i>Makkos-Jánosi = Balazsér</i> :</p> <p>1 kehely mindennel</p>	<p>1 oltárlámpa 1 beteglátogatási készülék 1 fehér felon 2 alba 2 vállkendő 6 kehelytörlő 4 kéztörlő 1 öv.</p> <p>† 14. <i>Minaj</i> :</p> <p>1 kehely mindennel 1 ciborium 1 fehér felon 1 ciboriumköpenyke.</p> <p>† 15. <i>Nyiregyháza</i> :</p> <p>1 oltárlámpa 1 füstölő tömjéntartóval 4 vörös ministránsruha 4 ministránskaring 2 oltártakaró 1 antipendium.</p> <p>† 16. <i>Parasznya</i> :</p> <p>1 kehely mindennel 1 ciborium 1 kanál 1 oltárlámpa 1 hármassz. olajtartó 1 ciboriumköpenyke.</p> <p>† 17. <i>Polyánka</i> :</p> <p>1 zöld felon 1 pacificale 1 füstölő tömjéntartóval 1 alba.</p> <p>* 18. <i>Polyánka = Felső-Karaszló</i> :</p> <p>6 oltárgyertyatartó</p>
---	--	---

1 füstölő tömjéntartóval
 1 fehér felon
 1 alba.
 † 19. *Sámogy* :
 1 kehely mindennel
 6 oltárgyertyatartó
 1 fekete felon.
 † 20. *Szászfalu* :
 1 kehely mindennel
 1 ciborium
 1 fehér felon
 1 zöld felon
 1 ciboriumköpenyke.
 † 21. *Tornyos-Pálcza* :
 1 ciborium
 1 ciboriumköpenyke
 1 szenteltvize tartó hintővel
 2 alba.
 † 22. *Vezérszállás* :
 1 füstölő tömjéntartóval
 1 zöld felon
 2 alba
 2 corporale
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 4 kéztörlő
 1 öv.
 * 23. *Zsukó-Csapóczka* :
 1 kehely mindennel
 1 kanál
 1 ciborium
 1 szenteltvize tartó hintővel
 1 beteglátogatási készülék
 1 keresztségi szelencze
 1 ciboriumköpenyke
 1 alba.

1898.

† 1. *Alsó-Szelistye* :
 1 kehely mindennel
 1 ciborium
 2 oltárvánkos
 1 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő

6 kéztörlő
 1 öv.
 † 2. *Alsó-Vereczke* :
 1 fehér felon
 1 alba.
 † 3. *Bodrog-Szerdahely* :
 1 zöld felon
 1 pacificale.
 † 4. *Falkusz* :
 1 sárga felon
 1 burza
 1 oltárterítő
 3 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 2 vörös ministránsruha
 4 ministránskaring.
 † 5. *Honcza* :
 1 kehely mindennel
 1 zöld felon
 6 kehelytörlő.
 † 6. *Kárász* :
 1 világos felon
 1 ciboriumköpenyke
 1 oltárterítő.
 ○ 7. *Kis-Berezna* :
 1 zöld felon
 4 magánstola
 2 oltárterítő
 3 alba
 6 kehelytörlő
 6 kéztörlő.
 † 8. *Kisfalud* :
 1 kehely mindennel
 1 sárga felon
 6 kehelytörlő
 1 szenteltvize tartó hintővel.

* 9. *Kosztrina-Szolya* :
 1 oltárterítő
 1 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 6 kéztörlő
 1 öv.

† 10. *Kovácsó* :
 1 kehely mindennel
 1 ciborium javítás
 1 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 6 kéztörlő
 1 öv.
 † 11. *Munkács* :
 1 pacificale
 1 szenteltvize tartó hintővel
 2 alba
 3 vállkendő
 6 kehelytörlő
 6 kéztörlő
 5 oltárterítő
 2 ministránskaring.
 † 12. *Nagy-Lucska* :
 1 kehely mindennel
 1 pacificale
 2 alba
 2 vállkendő
 1 fekete felon
 6 kehelytörlő.
 * 13. *Órmező = Krivostyán* :
 1 zöld felon
 2 alba
 2 vállkendő
 1 öv.
 † 14. *Poroskó* :
 1 sárga felon
 1 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 1 öv.
 * 15. *Bipinje = Szolyma* :
 1 kehely mindennel
 1 sárga felon
 6 kehelytörlő.
 † 16. *Teresel-Patak* :
 1 kehely mindennel
 1 ciborium
 1 pacificale
 1 szenteltvize tartó hintővel
 1 sárga felon

1 ciboriumköpenyke
 1 burza
 1 oltárpárna
 2 alba
 6 vállkendő
 6 kehelytörlő.
 † *17. Ticha* :
 1 kehely mindennel
 1 ciboriumköpenyke
 1 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 6 kéztörlő
 1 öv.
 † *18. Velejte* :
 1 fehér felon.
 † *19. Uzsok* :
 1 kehely mindennel
 1 ciborium
 1 ciboriumköpenyke
 1 vörös felon
 1 alba
 2 vállkendő
 6 corporale
 6 kehelytörlő
 6 kéztörlő.

1899.

† *1. Alsó-Szelistye* :
 1 sárga felon
 1 füstölő tömjéntartóval
 1 oltárterítő
 6 kehelytörlő
 4 kéztörlő.
 † *2. Árok* :
 1 fehér felon
 1 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 4 kéztörlő
 1 öv.
 * *3. Árok=Rahoncza* :
 1 kehely mindennel
 1 oltárlámpa
 1 sárga felon, 1 alba

* *4. Bező-Zahar* :
 1 ciborium
 1 sárga felon
 1 füstölő tömjéntartóval
 1 alba.
 ○ *5. Csernekhegy* :
 2 sárga felon
 1 ciboriumköpenyke
 3 alba
 6 vállkendő
 12 kehelytörlő
 12 kéztörlő
 3 öv.
 † *6. Cséke* :
 1 vörös felon
 1 alba.
 † *7. Dávidfalva* :
 1 sárga felon
 1 burza
 2 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 4 kéztörlő
 2 öv.
 † *8. Drágabártfalva* :
 1 ciborium
 1 ciboriumköpenyke
 2 alba
 4 vállkendő
 2 corporale
 8 kehelytörlő
 2 öv.
 * *9. Duszina = Plávia* :
 1 ciborium
 1 fehér felon
 1 burza
 1 alba
 1 öv.
 * *10. Duszina-Roszós* :
 1 ciborium
 1 fekete felon
 1 burza
 1 alba

* *11. Falkusz* :
 1 fekete miseruha
 1 füstölő tömjéntartóval.
 † *12. Knyahina* :
 1 fekete felon
 1 alba
 2 vállkendő.
 * *13. Knyahina = Sztricsava* :
 1 burza
 1 alba
 2 vállkendő
 1 öv.
 * *14. Knyahina-Domasina* :
 1 sárga felon
 1 alba
 2 öv.
 † *15. Kusnicza* :
 1 kehely mindennel
 1 sárga felon
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 4 kéztörlő.
 * *16. Kusnicza-Rókamező* :
 1 alba
 2 vállkendő
 6 kehelytörlő
 4 kéztörlő
 1 öv.
 † *17. Maszárfalva* :
 1 tabernaculum
 1 sárga felon
 1 tab. corporale.
 ○ *18. Mária-Pócs* :
 1 kehely mindennel
 1 oltárlámpa
 2 sárga felon
 1 oltárterítő
 2 alba
 6 corporale
 12 vállkendő
 12 kehelytörlő
 12 kéztörlő
 2 öv.

† 19. <i>Mátyócz</i> :	4 kéztörlő	1 alba
1 kehely mindennel	1 öv.	2 vállkendő
1 öröklámpa	† 22. <i>Száraz-Berek</i> :	6 kehelytörlő
1 sárga felon	1 fekete felon	4 kéztörlő.
1 fekete felon.	2 alba	
	2 vállkendő	† 25. <i>Tökés</i> :
† 20. <i>Nagy-Mihály</i> :	6 kehelytörlő	1 sárga felon
1 sárga felon	4 kéztörlő	1 alba
1 füstölő tömjéntartóval	1 öv.	2 vállkendő
1 alba	† 23. <i>Tisza-Kirva</i> :	1 öv.
2 vállkendő	1 kehely mindennel	* 26. <i>Tökés-Deskófalva</i> :
6 kehelytörlő	1 sárga felon	1 sárga felon
4 kéztörlő	1 alba	1 fekete felon.
1 öv.	2 vállkendő	
† 21. <i>Parasznya</i> :	6 kehelytörlő	* 27. <i>Zsukó</i> :
1 sárga felon	4 kéztörlő	1 ciborium
1 alba	1 öv.	1 sárga felon
2 vállkendő	† 24. <i>Rosztoka-Pásztély</i> :	1 ciboriumköpenyke
6 kehelytörlő	1 sárga felon	1 burza.

XVIII. Az eperjesi görög szertart. egyházmegyében :

1897.	2 alba	1 öröklámpa
† 1. <i>Csircs</i> :	2 corporale	1 szenteltviztartó hintővel
4 oltárgyertyatartó	2 vállkendő	1 ciboriumköpenyke
1 füstölő tömjéntartóval	6 kehelytörlő	2 tab. corporale.
1 fehér felon	4 kéztörlő	† 8. <i>Orosz-Kázmér</i> :
1 fekete felon.	1 öv.	1 füstölő tömjéntartóval
† 2. <i>Izbugya-Radvány</i> :	† 4. <i>Littmanova</i> :	1 zöld felon.
1 tabernaculum	1 beteglátogatási készülék	† 9. <i>Pichnye</i> :
6 oltárgyertyatartó	1 fehér felon	1 kehely megaranyozása
1 oltárlámpa	1 burza.	1 beteglátogatási készülék
1 beteglátogatási készülék	† 5. <i>Lubló-Krempach</i> :	1 pacificale
1 fehér felon	1 fehér felon	1 burza.
1 alba	2 alba	† 10. <i>Stefuró</i> :
2 corporale	1 öv.	6 oltárgyertyatartó
2 tab. corporale	† 6. <i>Mikóháza</i> :	1 ciborium
2 vállkendő	1 fehér felon	1 füstölő tömjéntartóval
6 kehelytörlő	2 alba	1 ciboriumköpenyke.
4 kéztörlő	1 öv.	† 11. <i>Stefuró-Valykócz</i> :
1 öv.	* 7. <i>Minyócz = Sztopkó-Hrabócz</i> :	1 kehely mindennel
† 3. <i>Kelecsény</i> :	1 tabernaculum	1 füstölő tömjéntartóval
1 pacificale	6 oltárgyertyatartó	1 fehér felon
1 fehér felon	1 ciborium	2 alba
1 fekete felon		1 öv.

† 12. Sziget-Bölgse :

1 fehér felon
1 fekete felon
1 pacificale.

† 13. Szopkócz :

1 kehely mindennel
1 füstölő tömjéntartóval.
1 beteglátogatási készülék
1 zöld felon
1 alba
2 corporale
2 vállkendő
6 kehelytörlő
4 kéztörlő
1 öv.

† 14. Sztropkó-Olyka :

1 kehely mindennel
1 ciborium
1 beteglátogatási készülék
1 keresztségi szelencze
1 ciboriumköpenyke
1 burza
1 alba
1 öv.

* 15. Sztropkó-Olyka = Homonna :

1 kehely mindennel
1 ciborium
1 beteglátogatási készülék
1 zöld felon
1 ciboriumköpenyke
1 kehely megújítása
1 ciborium megújítása
1 csillagkereszt megújítása.

† 16. Szulin :

4 oltárgyertyatartó
2 alba
1 öv.

1898.

† 1. Belovezsa :

1 sárga felon
1 alba
1 oltárterítő
6 kehelytörlő
6 kéztörlő.

† 2. Falucska :

1 sárga felon
1 alba
1 vállkendő.

* 3. Feketekut = Gromos :

1 kehely mindennel
1 sárga felon
1 alba
6 kehelytörlő
6 kéztörlő.

† 4. Lomna :

1 burza
6 kehelytörlő.

* 5. Lomna-Orosz = Volya

1 sárga felon
1 alba
1 vállkendő.

* 6. Lomna = Bodzás :

1 kés
1 csillag
1 alba
1 oltárterítő.

* 7. Lomna = Orosz-Krucsov :

1 szenteltvizeztartó hintővel
1 alba.

1899.

† 1. Felső-Mirossó :

1 sárga felon
1 burza
1 oltárterítő
1 vállkendő
1 alba
6 kehelytörlő.

* 2. Felső-Mirossó = Alsó-Mirossó :

1 sárga felon
1 alba
1 vállkendő.

* 3. Felső-Mirossó-Mutka :

1 alba
2 vállkendő
6 kehelytörlő
4 kéztörlő, 1 öv.

† 4. Havaj :

1 kehely mindennel
1 ciborium
1 sárga felon
1 ciboriumköpenyke
1 alba
2 vállkendő
6 kehelytörlő
4 kéztörlő
1 öv.

† Hejő-Keresztur :

1 sárga felon
1 fekete felon
1 ciboriumköpenyke
1 alba
2 vállkendő
6 kehelytörlő
4 kéztörlő
1 öv.

† 6. Lomna :

1 sárga felon
1 alba
2 vállkendő
6 kehelytörlő
4 kéztörlő.

† 7. Mikóháza :

1 felon
1 alba
2 vállkendő
6 kehelytörlő
4 kéztörlő
1 öv.

† 8. Orosz-Gadna :

1 tabernaculum
1 tabern. corporale

* 9. Viszló-Pámlény :

1 tabernaculum
2 tabern. corporale
1 felon
1 alba
2 vállkendő
6 kehelytörlő
4 kéztörlő
1 öv.

XIX. A lugosi görög szertart. egyházmegyében:

<p>1897.</p> <p>† 1. <i>Belotincz</i> :</p> <p>1 kehely mindennel</p> <p>4 oltárgyertyatartó</p> <p>1 pacificale</p> <p>1 füstölő tömjéntartóval</p>	<p>1 fehér felon</p> <p>1 alba, 1 öv.</p> <p>† 2. <i>Gilád</i> :</p> <p>1 tabernaculum</p> <p>2 tabern. corporale.</p> <p>1 zöld felon</p>	<p>1 alba</p> <p>6 kehelytörő.</p> <p>† 3. <i>Kis-Tikvány</i> :</p> <p>1 oltárlámpa</p> <p>1 fekete felon 1 alba</p> <p>2 vállkendő 2 corporale.</p>
--	--	--

Elmélkedés a legfölségesebb Oltáriszentségről.

Bouillierie carcassonei püspöktől.

Szövetség szekrénye.

II.

A szövetség szekrényét kerubok aranyszárnyai védték. Képzeljük az ég összes angyalait az oltári szekrény körül és csatlakozzunk hozzájuk.

Az ó-szövetségi szekrény fölött két kerub aranyszárnyait kiterjeszté. Arczsal egymás felé fordulva, mélyen affölé hajoltak, a kit, úgy látszott, mintha szeretettel őriztek volna.

A mi szent szekrényünk körül hasonlóképen tesznek az angyalok.

Hódolnak és szeretnek.

Egyes kiválóan kegyelt lelkek gyakran látták őket az isteni tabernaculum közelében megsemmisülni és a buzgóságtól lángolni.

Ugy látszik nekem, mintha őket, a mennyei sereg eme követeit, az Eucharistia őrizetében látnám serénykedni.

Főlosztják maguk között a szerepeket és kiki, a maga tisztjében, az

emberek gyarlóságát és hálátlanságát pótolja.

Az *Angyalok* a Magasságbeli ítéleteinek feneketlen mélységét az ő szeretetének páratlanul álló nagyságában szemlélik.

Az *Arkangyalok* remegnek, látván, mikép hatolhatnak be bizalmasan az örök Bölcsesség terveibe, a ki a silány szinek alatt mintegy megvan semmisülve.

Az *Erősségek* a kegyelem csodáin álmélkodnak és amaz áldások árján, a melyek emez üdvösséges forrásból szünet nélkül csörgedeznek.

A *Hatalmasságok* örvendenek, látván, hogy az erős Isten; mint ragyogtatja hatalmát szentségének csodálatos hatásaiban.

A *Fejedelemségek* kedvüket lelik benne, midőn szemlélik, hogy a nyomoruságuk és semmiségük súlyától megkönnyebbült szegények mikép emeltetnek királyi méltóságra a Bárány menyegzőjén való részesülésük által.

Az *Uraságokat* egészen magán kívül ragadja az az édesség és az a megfoghatatlan kedvesség, a melylyel Jézus a lelkeket oly erősen magához vonzza.

A *Trónok* szerencséseseknek érzik magukat, meggondolván, mikép közli

magát e bölcsesség a korlátolt értelemmel az által, hogy azt, az eucharisticus vendégségen, a vele való egyesülésre és bizalmasságra méltatja.

A *Kerubok* örvendenek, szemlélvén amaz emésztő tüzet, a mely, mint hatalmas lángkéve, Jézus szivéből kiárad, hogy valamennyi gyermekeinek szivét lánggra gyulaszsa.

A *Szerafokat* oly lángoló szeretet tüze égeti, a melyet ők maguk se értenek és a melyben ők maguk is el akarnak olvadni.

Jésusom, a fölséges méltóságok Fejedelme! alig mernek közletről reád tekinteni.

A te szereteted és a te imádtatásod hangosan szememre hányja az én hidegségemet és hanyagságomat.

Pótold nyomoruságomat!

Bocsáss közeledbe!

Ihol a szivem! Karöld át szerelmed tüzével!

Parancsold neki, hogy veled együtt és úgy, miként te szeretsz — viszont szeressen!

Meditator.

A legfölségesebb Oltáriszentség imádása.

Imádlak Jézusom, én üdvözítőm és elismerem örökvalódat, a szent szined előtt elkövetett káromlások jóvátételére neked ajánlom a Fejedelemség összes karának dicséretét, a kikkel reménylem, hogy én is mondhatom és énekelhetem majd, hogy:

Imádtassék végnélkül és áldassék a legfölségesebb Oltáriszentség!

Adorator.

A szentmise-hallgatás gyümölcsei.

1. A ki a szentmise-hallgatás érdemét elcserélte.

Egy isztriai nemes emberről beszéli a következő történetet Piccotomini Aeneas Sylvius, a híres humanista tudós, ki később mint II. Pius pápa szerzett magának halhatatlan érdemeket. E szerencsétlen embert — így adja elő a történetet — rettenetes kísértések kinoztak, melyek őt arra kényszerítették, hogy fölakasztván magát, öngyilkossá legyen. Az iszonyu kísértéstől semmikép sem birt szabadulni, sem éjjele, sem nappala nem volt nyugodt s gyakran állt már azon a ponton, hogy a szörnyű tettet végrehajtsa. Bármerre keresett is szórakozást, sehohsem tudott szabadulni e gondolattól. Barátai, kiknek kétségbeejtő lelkiállapotát többször föltárta, vagy nem voltak képesek őt megérteni, vagy oly tanácsokkal iparkodtak rajta segíteni, melyek vagy kivihetetlenek vagy eredménytelenek voltak.

Egy izben, midőn a kísértés ép megint nagy hevességgel jött reá, találkozott egy jámbor szerzetessel, kinek a szerencsétlen föltárta lelki állapotát, elmondá, mily eszközökkel élt már, hogy ez örvényből menekülhessen, de mind hiába. Végre könyek közt kérte a tapasztalt, jámbor szerzetest, hogy segítsen rajta, adjon valami tanácsot ez állandó lelki veszedelemmel szemben.

A szerzetes gondolkodván a dolog-

ról, végre azt tanácsolta, hogy szerezzen kastélyába papot, ki az ő jelenlétében naponkint szentmisét mondjon. Teljes joggal gondolkozott ugyanis úgy, hogy az akaratnak e veszélyes gyöngeségét és rosszra való hajlandóságát, melyben a szerencsétlen ember szenved, csakis Isten kegyelmének különös bőrsége ellensúlyozhatja. S vajjon hol buzog ez bővebben mint ép azon áldozatban, melyben Isten egyszülött Fia, magára vévén gyöngeségeinket és adósságainkat, miérettünk napról-napra áldozatul hozza Önmagát.

Az ur készörömet hajlott a szerzetes tanácsára s a mit előbb alig mert reményleni, a kísértések lassankint ritkábbak lettek, majd pedig egészen megszűntek.

Már több mint egy éve élt ilyenkép teljes nyugalomban a szentmise buzgó és gyakori hallgatása következtében, midőn udvari papját egy szomszédos községbe hívták, hogy ott bizonyos ünnepélyalkalmából az istentiszteletet végezze. Ura szívesen elengedte, mivel ő neki is szándéka volt az ünnepélyen résztvenni s így a szentmisét ott, a szomszédban hallgatni.

De mialatt a pap eltávozott s emberünk utra készült, hogy a szentmisét el ne mulassza, sürgős és elháríthatatlan ügyek, melyeket előre nem láthatott, annyira igénybe vették idejét, hogy a déli harangszó még ott-hon találta. S ime, a mint az óra delet ütött, azonnal ismét kezdé őt gyötörni az öngyilkossági kísértés, melyet már egy év óta nem érzett.

Sürgősen lóra kapott tehát, remélve,

hogy talán eljuthat még hamarosan a szomszéd községbe s ott lehet még a szentmisének legalább egy kis részén. De utközben találkozott egy paraszttal, ki ép abból a szomszédos községből jött, mely felé ő tartott s kérdésére, hogy eljuthat-e még a szentmisére, azt a feleletet nyerte, hogy hiába fárad, mindennek vége már. Mire az ur megrettenve, e kétségbeesett kiáltásra fakadt: «Szent Isten, akkor én veszve vagyok!» A paraszt látva a nemes nagy kétségbeesést s nem tudván annak okát, közönyös és romlott szívre valló könnyelműséggel e gunyos szavakat kockáztatá meg: «Ha ide adja az ur kék köpenyét, szívesen átengedem annak fejében az érdemeket, melyeket a mai szentmise hallgatással Istennél nyertem». Az ur gyors elhatározással leölté köpenyét, odaveté az álmélkodó parasztnak s megkönynyebülve tovább nyargalt, hogy legalább elkésve is betérjen a templomba. Nem is hallotta a meglepetéséből fölocsudott paraszt gunyos szavait: «Miért is nincs sok ily bolond szent a világon?!»

Midőn aznap délután az ur papjával hazafelé tartott, ép a déli találkozásról beszéltek, midőn a pap hirtelen előre mutatva kérdé: «Mi lehet az ott a fán?» Az ur odatekintve, meglepetten mondá: «Az én kék köpenyem». «De úgy tetszik, hogy a köpeny alól lábak lógnak!» «Valóban, szörnyűség! Ez az ember fölakasztotta magát! Körülbelül e helyen történt közöttünk a csere».

Minden arra mutatott, hogy a sze-

rencsétlen öngyilkos lett s a csere igazán borzasztó valósággal megtörtént, mert a köpenynyel az öngyilkossági kísértés is megszállta őt, míg a nemes a szentmise-hallgatás érdemeit nyerte cserébe.

2. *A titkos kincs.*

Alexandriában két mesterember lakott valamikor egymás mellett. Az egyik, noha népes családja volt s e mellett még törődött, munkaképtelen, öreg szüleit is magánál tartotta, igen jó módban élt, legalább is sohasem kellett mindennapi szükségletei miatt aggódnia. A másik magános ember volt, senkiről sem kellett gondoskodnia s jóllehet vasárnap is dolgozott, alig tudta a mindennapi kenyérre szükségeset megkeresni.

Ez utóbbi egyszer, látván szomszédjának jó módját, így szólítja meg ezt: «Hogy lehet az, hogy én, ki ép úgy értek mesterségemhez, mint szomszéduram s a mellet még vasárnap is dolgozom, alig hogy tengődöm, míg ön nagyszámu családjával is jó módban s bőségben él?»

A szomszéd keresztény szeretettel csak ennyit felelt: «Hja, barátom, a mesterség maga bizony nekem se jövedelmezne annyit, a mennyire szükségünk van; de van nekem egy titkos kincsem, melyből minden vasárnap és ünnepnap hozok haza valamit s ebből pótoljuk, a mit két kezemmel megkeresni nem tudok. Ha barátom-uramnak kedve tartja, szívesen elvezetem oda s mint jó szomszédok megosztozhatunk rajta.

A szegény ember persze kapva-

kapott az alkalmon s alig várta a pillanatot, melyben a fénylő kincsbe markolhat, hogy azután majd ő is megelégedetten, jó módban éljen.

A legközelebbi vasárnap alig tudta türtőztetni magát, míg szomszédja érte jött, hogy az oly várva-várt titkos kincs rejtekhelyéhez elvezesse. De mily nagy volt meglepetése, midőn szomszédja egyszerre csak a templomba vezette s ott így szólt hozzája: «Ime, kedves barátom, itt az én kincsem; innen hordok én haza vasárnap és ünnepnap; s e kincs az Isten áldása, melyet legbővebben a szentmise áldozatában nyerünk. Ennek a szentmisének ájtatos hallgatása pótolja nálunk azt, a mit két kezemmel megkeresni nem tudok. Vegye ki szomszéduram is a maga részét. A ki e kincset osztogatja, van annak elég mindkettőnk számára».

A meglepett szomszédnak használt a jó tanács s később, midőn sorsa jobbra fordult, csak azon csodálkozott, hogy nem jött önmaga már régen ez okos gondolatra.

3. *Szalézi szent Ferencz a szentmise hallgatásáról.*

A szentmise-áldozat s az Oltáriszentség — így ír e nagy szent Philotheájában — azt a helyet foglalja el a vallási gyakorlatok között, a melyet a nap a csillagok között; mert ez valóban a jámborság lelke s a keresztény vallás középpontja; valamennyi titka, valamennyi szabálya erre vonatkozik. Az isteni szeretet kimondhatatlan titka ez, melyben Jézus Krisztus lényegileg hozzánk

hasznos lesz s ép oly szeretetteljes, mint fölséges módon elhalmoz bennünket kegyelmeivel. Ha imádságunkat e szent áldozattal egyesítjük, az csodálatos erőt nyer ezáltal, mert Isten malasztjával, lelkének kedves-ségével s Jézus Krisztus erejével telik el benne a lélek, mely e szent áldozat alatt úgy érzi magát, mintha szerelmesére támaszkodnék. Törekedjél azért, a mennyire csak lehetséges naponként szentmisét hallgatni, hogy fölajánlhasd a pappal azt az áldozatot, a melyet a te Üdvözítő Atyjának, az Istennek érted s az egész Egyházért örökké bemutat. Arany-száju szent János azt mondja, hogy az angyalok seregesen vannak jelen a szentmise-áldozaton, hogy jelenlétükkel e szent titkot megtiszteljék. Ha e lelkek társaságában mi is részt veszünk e szentáldozaton, az csak áldásos lehet reánk nézve. A győzelmes és küzdő Egyház seregei egyesülnek e szent cselekményben Jézussal, hogy általa, vele és benne az Istennek, az ő Atyjának szívét megnyerhessük s az ő egész irgalmát mireánk leedsjük. Minő kegyelem a lélekre, ha őszinte és benső jámborsággal e szent eredmény elérésében közreműködhetik. Ha épen nem lehetséges testileg jelen lenni a templomban, legalább lélekben kell, hogy ott légy. El ne mulaszd tehát reggelenként lélekben az oltár lépcsőjéhez járulni; egyesítsd szándékat a papéval és a hivekével; foglalkozzál a mennyire csak teheted a szentáldozattal s tégy meg mindent, a mit tennél, ha a templomban jelen volnál.

IRODALOM.

Az Életszentség katekizmusa. Napjainkban, midőn a hitélet újra ébredni kezd, egy rendkívül érdekes és hálás könyvvel, az Életszentség katekizmusaival, lepte meg a jámbor hívőket P. Antal Karmelita-rendi áldozópap. E könyv méltán egyedülinek mondható hazánkban a lelki élet terén, egyedüli azért, mert édes anyanyelvünkön nincs olyan gyakorlati könyv, mely a lelki életet oly alaposan rövid, de mindig meglepő találékony kérdés és feleletekben fejtené ki, mint ez. A lelki életnek nincs olyan pontja, a melyre itt határozott választ nem találnánk. A ki e könyvnek igazi hivatását és értékét mérlegelni tudja az be fogja látni, hogy e mű valóban hézagot pótló, mely nemcsak fölvilágosítással, hanem a keresztény életre teljes utmutatással is szolgál. E könyvnek elválaszthatatlan utitársának kell lenni ugy a szerzetesnek, papnak, mint minden jámbor hívőnek, ki lelki életével törődik. Miért is, hogy e cél elérve legyen, ugy alakja, mint egész kiállítása oly szép, alkalmas és megnyerő, hogy mindenki örömmel veheti kezébe. E könyv szép vászonkötésben 1 korona. Kapható Karmelita-zárda, Budapest, VI. Huba-utca 12.

Folyóiratok. *Jézus szentséges Szívének Hirnöke.* Kalocsa. Ára egész évre 3 korona. Az 1901. 1. sz. tartalma: Tisztelt olvasóinknak. A szent Szív új százada. Jézus legszentebb Szívének tisztelői a francia forradalom idejéből. More Tamás, angol főkanczellár. Jézus szentséges Szívének ügyei. Hit és ész. Jézus szent Szíve tiszteletének gyakorlása. Jézus legszentebb Szíve tiszteletének régibb emlékei hazánkban. Hermenegild. Jézus szentséges Szívének áldásai. Az imaapostolkodás havi szándékai januárban.

Szűz Mária Virágos Kertje. Kalocsa. Ára egész évre 2 korona. Az 1901-ki 1. szám tartalma: Nagyszszonyunk. A három királyról. A boldogságos Szűz örömünknek oka. Villám. Szűz Mária és az Egyház kebelébe visszatérők. «Nagyhatalmu szent Szűz!» Palesztina. Gloria in excelsis Deo! Árpádházi boldog Margit, magyar királyleány szenttéavatási jegyzőkönyve. A boldogságos Szűz tiszteletének nyilvánulásai Nyitra egyházmegye területén. Krónika.

A «*Religio-Vallás*» című katolikus egyházi és irodalmi folyóiratot ajánljuk tisztelt olvasóink szives figyelmébe, mely a jelen évvel 60-ik évfolyamába lépett. Magyarország legidősebb lapja. Nesztora nemcsak a katolikus lapoknak, de a magyar időségi sajtó összes élő termékeinek. Mutatványul álljon itt az 1901-iki évfolyam I. f. 1. és 2. számának tartalma:

Az 1. szám tartalma: Vezéreszmék és Tanulmányok: Boldog új

évet! Boldog új századot! Extensio vniversalis ivbilaei in vrbe celebrati anno domini millesimo nongentesimo ad vniversvm catholicvm orbem. LEO episcopus servvs servorum dei vniversis christifidelibus praesentes litteras inspecturis salvtem et apostolicam benedictionem. Egyházi tudósítások: Budapest: Fölvilágosítás Debreczenen át a budapesti tud. egyetem keresztügyében. Csanádi egyházmegye: Főpásztori szózat két század mesgyéjén. Róma: Az olasz papság a Vatikánból tekintve. Vegyesek: Rómából. Ujév a hercegprimásnál. Schlauch bibornok ujévi nyilatkozata. A pannonhalmi főapát ur köszönete. Az apostoli Szentszék kitüntetései. Az egyetem ünnepe. Egyházmegyei egyházzenei értekezlet Győrött. Németország legidősebb papja. Valami baj van a bajor papság körében. Az egyetlen angol pápa. A szerkesztő telefonja.

A 2. szám tartalma: Vezéreszmék és Tanulmányok: Boldog új évet! Boldog új századot! Századok fordulóján. Egyházi tudósítások: Budapest: A budapesti esperesi kerület papsága a katolikus egyetem ügyében. Csanádi egyházmegye: Főpásztori szózat két század mesgyéjén. Nagyvárad: Schlauch Lőrincz biboros püspök ur a századforduló alkalmából. Sopron: A soproni katolikus konvent jubileuma. Róma: XIII. Leo pápa levele a francia kormány ellenes magatartása ügyében. Hivatalos: Jelentés a Horváth-féle alapítvány pályázatai ügyében. Vegyesek: Pápai kitüntetések. A váczi káptalan

köszönete. Az új szatmári kanonok. Furcsa eljárás. Furcsa levél Döllingertől. A párisiak jövedelme.

Előfizethetni a szerkesztőségnél VI., Bajza-utca 14. sz., egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 krral, korona értékben. Kivételesen int. elvállalása fejében is kapható. Hol meg van engedve, a pleb. könyvtár számára a templom pénztárából is járatható. 5 új előfizetőt gyűjtő tiszteletpéldányt kap.

A Katholikus Hitterjesztés Lapjai. Nagyvárad. Előfizetési díj egész évre 6 korona. Az 1901-i januári szám tartalma: Wilfinger József kínai hittérítő levele. Afrikai havasok az egyenlítő alatt. A pekingi katolikus missió ostromzár alatt. A pekingi követségek ostromlása 1900-ban. Különfélék.

Páduai Szent Antal Lapjának újévi száma megjelent. Az olvasók valóban lelki haszonnal olvashatják minden egyes közleményét. Vezércikke az irgalom és alamizsnálkodás keresztény cselekedetait ajánlja a XX. század vezérfonalául, azután szent Antalról két nagyobb tanulmányt közöl.

A szent kapu bezárása. Vizkereszt ünnepének magyarázata aktuális hitbuzgalmi olvasmányok. Szórakoztatásra két szépirodalmi olvasmány szolgál. Újévi köszöntő, három más költemény. Szent Antalról tudósítások, hálaszavak, kérések egészítik ki a tartalmas füzetet, melynek az Üdvözítő keresztelkedését ábrázoló remek metszetű kép méltó illusztrálására van. A füzet nagy figyelmet

árul el, melylyel készül és ezért mi is melegen ajánlhatjuk olvasóink figyelmébe. A folyóirat havonta kétszer jelenik meg, előfizetési ára egész évre 3 kor. 20 fillér. Megrendelhető Buday Aladár szerkesztő-kiadónál, Budapesten, VIII., Szentkirályi-utca 28/b szám alatt.

Katholikus Egyházi Zeneközlöny. Budapest, VIII., Mária Terézia-tér 9. szám. Előfizetési ár egész évre 3 korona 20 fillér. Az 1901-ki 1. szám tartalma: Az új század küszöbén. Az egyházi ének és az énekesek. Az egyház hivatalos chorális-könyvei. A közélet esztetikai tartalma. Indifferentizmus a zenében. Decreta authentica. A misekönyv kincsei. Benedictio cum Sanctissimo. Egyesületi ügyek. Irodalom. Firczák püspök a liturgia-pörről. Vegyesek. Szerkesztői üzenet. Pályázat. Hirdetések.

A szent család kis követének XII. évfolyamából az első szám a napokban hagyta el a sajtót a következő szép tartalommal: Év végén és elejére. Irta Virág F. Gloria in excelsis Deo özv. I...nétől. Müller Lajos: Mentsd meg lelkedet. Aulik Dávid: Virágszálak az Ur Jézus oltárára minden hónapban. A katolikus hitélet ébredése. Irta I—y. V. F. A nyelvről. A kath. gyermeknevelés tizparancsolata. Irta egy öreg plébános. Az Irodalom rovat után Jézus egykor tengeren járt című ének s a szokásos apróságok következnek. Előfizetési ára egész évre 1 korona 44 fillér. Megjelenik havonként egyszer. Szerkeszti és kiadja Virág Ferencz székesegyházi karkáplán.

Órangyal, képes gyermekújság. Megjelen minden hónap 1-én és 15-én. Győr. Előfizetési ára egy évre 2 korona. Az 1901-ki 1. sz. tartalma: Az új század reggelén. Karácsonyi jelenet. A kíváncsi. Télen. Szegény madarak. Adoma. Rejtvények.

Az Oltáregyesület elhunyt tagjai

1900. évben.

Bene Györgyné, Brausam Rozália Plósicz, Hornyák András, Krall Francziska, Kortek József Wolfsberg, özv. Románné szül. Glózer Anna, Ritter Teréz Debreczen, Schneider Anna, Szajbert Erzsébet Budapest, Szalonáné, Ulicska Ilona Tatar-Szent-György, Zöllner Jozefa Budapest, özv. Mátyás Jánosné Nagy-Peleske.

(Folytatjuk.)

Szerkesztő: Dr. Glattfelder Gyula.

JUSTH BÉLA

kárpitos-mester és diszitő,
a budapesti közp. Oltáregyesület
szállítója,

Budapesten,
VII., Rottenbiller-utca 6a.

★

Elvállal

*magánlakások, egyesületi-
és körhelyiségek teljes be-
rendezését, továbbá elfogad
és pontosan teljesít minden
e szakmába vágó javítá-
sokat.*

Kitüntetések:

1894. Ő szentsége XIII.
Leo pápa által.
Turin, 1898.

1900.

1900.

Kitüntetések:

1898. aranyéremmel
London és
1893. Columbus-érem
Chicagóban.

STUFLESSER NÁNDOR

templomi műszobrász és oltárépítő.

===== SZENT-ULRICH-GRÖDEN (TIROL). =====

Ajánlja szentszobrait fából finom olajfestéssel.

	100	120	140	150	160	180	170	cm.
Ára	35.—	50.—	68.—	78.—	84.—	100.—	115.—	forint.

Árjegyzék oltárokról és szentkeresztuti stációkról ingyen és bérmentve.

WALSER-VARGA-féle

Sacerd. etiam. erga s. à 1 kor.

ÖRÖKIMÁDÁS IMAKÖNYVE

gyönyörű teljes kiadásban (30 óra), Akantisz V. számos színezett művészi rajzaival és képekkel, megjelent és kapható. És pedig:

- I. Számos színes rajzokkal (körülbelül 130 képpel):
a) füzve 2 kor. 60 fill., b) vászonkötés, vörösvágás 3 kor.
- II. Finomabb papíron, színes rajzokkal (körülbelül 130 képpel):
a) füzve 3 kor., b) vászonkötés, vörösvágás 3 kor. 40 fill., c) bőrkötés, vörösvágás 5 kor., d) bőrkötés, aranyvágás 6 kor., e) finomabb borjubőrkötés, párnázva, aranyvágás 8 kor.
- III. Igen finom papíron, számos finoman színezett rajzokkal (összesen körülbelül 130):
a) finom bőrkötés, aranyvágás 7 kor., b) finom borjubőrkötés, párnázva, aranyvágás 9 és 11 kor., c) ugyanez a legfinomabb bőrbe kötve, a legfinomabb aranyozással, oxidált ezüstkapocscsal 20 kor.
- IV. Ugyanez a könyv öreg betűkkel (Arany Korona nagyságban):
a) jó minőségű papíron, háromszáznál több szép képpel, vászonkötésben, tokkal 6 korona, b) tartós bőrkötés, aranyvágással 7 kor.

V. Pótkönyv az első és második kiadáshoz:

A mennyivel terjedelmesebb ez a teljes kiadás (30 óra van benne), az külön is kapható.

☛ ☛ Ára a 14 uj órának vászonkötésben 1 korona 20 fillér. ☛ ☛

Az uj teljes kiadás megrendelhető:

VARGA MIHÁLY plébánosnál Csongrád-Csanyon.

REMÉNYSÉGÜNK

AZ OLTÁRISZENTSÉG-IMÁDÁS ÉS MÁRIA-TISZTELET
KÉPES HAVI FOLYÓIRATA.

Szerkesztő-kiadó

Varga Mihály csongrád-csanyi plébános.

☛ Előfizetési ára ☛

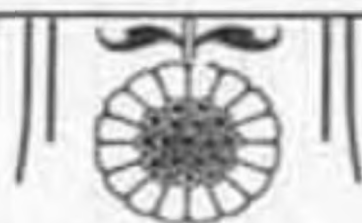
Egész évre csak 2 kor. 60 fill.

Félévre csak 1 kor. 40 fill.

Megrendelhető a szerzőnél Csongrád-Csanyon.

A ki két, kap mutatványszámot ingyen.

*Egyházi ruhák
és fehérneműek.*

*Egyházi és egyleti
zászlók. Műhimzés.*

==== *Templom- és kápolna-berendezések.* ====

Kitüntette : Szeged 1876. Székesfehérvár 1879. Deés 1879. Budapest 1885, 1896.

Magyarország legrégebbi
egyházi szerek és zászlók gyára

OBERBAUER ALAJOS UTODA

József fkg és Klotild fkgasszony ő cs. és kir. fenségeinek udv. szállítója

BUDAPEST, IV. kerület, Váci-utca 15. szám alatt.

==== *Alapított 1863-ik évben.* ====

~~~~~ Elismert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás. ~~~~~

Ajánlom dúsan fölszerelt egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben, nevezetesen: miseruhákat, pluviale, dalmatika és ornátusokat. Egyházi és társulati lobogók.

*Tűzoltók, iskolásgyermek, Mária-társulati, ipartársulati, dal-
egyleti és temetkezési egyleti zászlókat.*

Szentszobrokat, csillárokat, ciborium és kelyheket. Fali és oltárgyertyatartók és oltárlámpákat. Monstranciák, stáció-képek, oltárok, Urkoporsókat stb. Nagy választék arany, ezüst és selyemhimzésekben, valamint himzett egyházi ruhákban.

Régi ruhák javítását, valamint kelyhek, ciborium, monstrancia, oltárlámpák, oltárgyertyatartók megezüstözését vagy megaranyozását elvállalom és olcsón készítem el. Képes árjegyzéket és költségvetést kívánatra bérmentve küldök.

